

10:15-44 The Separation (continued)

1. Talmud, Keritot 11a (see Vayikra 19:20-22)

אמר רב חסדא: מלמד שכולן שפחות חרופות בעלו.

Rav Chisda said: This teaches that all of them had lived with *shifchot charufot*.

2. Rashi to Ezra 10:19

על אשמתם - הוראת שעה היתה:

"For their guilt" – This was a ruling for the moment.

3. Mishnah, Keritot 6:3

רבי אליעזר אומר מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום ובכל שעה שירצה והיא נקראת אשם חסידים.

Rabbi Eliezer said: One may volunteer an *asham talui* on any day and at any time he wishes; this is called an "*asham* of the pious".

4. Malbim to Ezra 10:2

לפי מה שחשב אח"כ שמות האנשים שנשאו נשים נכריות היו מעטים לערך העם הרב שהיו עתה בא"י, ובכ"ז היה החטא כללי באשר נעשה בפרהסיא והשרים לא מיחו בדבר

Based on the subsequent list of names of men who married foreign women, these were only a few relative to the large nation which now lived in Israel. And yet, it was considered a communal sin because it was done in public, and the leaders had not protested.

5. Prof. Mordechai Zer-Kavod, Daat Mikra to Ezra 10:44

נמצאנו למדים שלא עלה בידי עזרא להוציא את מחשבתו לפועל בשלמות, עד שבא נחמיה והגשימה בכה שלטונו.

We learn here that Ezra did not succeed in implementing his plan entirely, until Nechemiah came and realized it with the power of his rule.

6. Rabbi Naftali Zvi Yehudah Berlin, letter published in למען ציון (1890)

וכמו שהיה בימי עזרא הסופר, שקיבץ איזה אלפים בבבל מכל סוגי בני אדם, גדולי תורה ויראי ד', וגם מאותם האנשים, נושאי נשים נכריות, אשר היו מורגלים בחלול שבת, ולא ידעו את התורה כלל, כל אלה נתקבצו והכינו ישוב הארץ בערים, עד שאחר כך נתמלאה הארץ מבניה. כן עלינו להקיץ לקול רצון ד' הנשמע מקצה העולם ועד קצהו בכל מקום אשר אחינו מפוזרים, נדחים ונענים, לעשות מה שבידנו, הן מעט או הרבה, ובכל סוגי בני ישראל וכו' ועל כולם יקוים דבר עזרא הסופר בזמנו: "יד אלקינו על כל מבקשיו לטובה וכו'".

And as was in the days of Ezra the Scribe, who gathered some thousands from Babylon from all types of people – Torah giants and those who revered Gd, and also from those men who married foreign women, who regularly violated Shabbat, and who did not know Torah at all. All of these gathered and prepared the settlement of the land in cities, such that afterward the land was filled with her children. So, too, we must wake up to the call of the desire of Gd, which is heard from one end of the world to the other, everywhere our brethren are scattered, banished and tortured, to do all we can, whether a little or a lot, and with all segments of Jewry. Regarding all of them will be fulfilled the message of Ezra the Scribe in his time, "The hand of Gd is upon all who seek Him, to benefit, etc. (Ezra 8:22)"

Nechemiah: An Introduction

7. Rashi to Bava Kama 61b

מעזיבה - טיח של סיד על תקרה, ודומה לו בספר עזרא (נחמיה ג) "ויעזבו ירושלים עד החזמה..."

Ma'azivah – a lime lining on a roof, like in the book of Ezra (Nechemiah 3:8), "*Vaya'azvu...*"

8. Talmud, Bava Batra 15a

לא עלה עזרא מבבל עד שיחס עצמו ועלה. ומאן אסקיה? נחמיה בן חכליה.

Ezra did not ascend from Babylon until he accounted for his lineage, and he ascended. And who concluded [writing the book]? Nechemiah ben Chakaliah.

9. Talmud, Sanhedrin 38a

שלתיאל שנשאל על אלתו א-ל, זרובבל שנזרע בבבל, ומה שמו? נחמיה בן חכליה שמו.

"Shaltiel" for Gd repealed His vow [that Yechanyah would have no child], "Zerubavel" for he was conceived in Babylon, and what is his name? Nechemiah, son of Chakaliah, is his name.

10. R' Dov Zakheim, Nechemiah, pp. 27-28, based on Tobit 1:22 and 5th century CE Assyrian papyri

The cupbearer to the Persian emperor was an extremely powerful courtier. Like the biblical Joseph, and, for that matter, the Persian cupbearer Ahikar – whom the author of the apocryphal Book of Tobit describes as "keeper of the royal seal, calculator of the accounts" – Nechemiah was virtually a second-in-command to the emperor.

11. Talmud, Sanhedrin 103b, with Rashi

מפני מה עי"ן של רשעים תלויה כיון שנעשה אדם רש מלמטה נעשה רש מלמעלה ולא נכתביה כלל רבי יוחנן ורבי אלעזר חד אמר מפני כבודו של דוד וחד אמר משום כבודו של נחמיה בן חכליה
רש"י: ונחמיה בן חכליה - שהיו לו שונאים הרבה מנכרים שמבקשין להרגו, על שהיה בונה בית המקדש... לישנא אחרינא: היו לו קנאים מישראל... ולהכי איכתבא, לומר שברשעים אמרינן ולא בצדיקים.

Why is the ע of רשעים (in Job 38:13-15) suspended? When someone develops enemies (רש) below, he develops enemies above. Then why write the ע at all? Rabbi Yochanan and Rabbi Elazar answered: one said due to King David's honour, the other said due to Nechemiah ben Chakaliah's honour.

Rashi: "And Nechemiah ben Chakaliah" – For her had many non-Jewish enemies who sought to kill him for building the Temple... Alternatively: There were many Jewish zealots... And so [the ע] was written, to say that this [comment regarding people with enemies] speaks of the wicked, not the righteous.

12. Talmud, Sanhedrin 93a

מכדי כל מילי דעזרא נחמיה בן חכליה אמרינהו, ונחמיה בן חכליה מאי טעמא לא איקרי סיפרא על שמיה? אמר רבי ירמיה בר אבא, מפני שהחזיק טובה לעצמו שנאמר "זכרה לי אלקי לטובה" [כל אשר עשיתי על העם הזה]. (נחמיה ה:ט) "... רב יוסף אמר מפני שסיפר בגנותן של ראשונים שנאמר "והפחות הראשונים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים וגו'. (נחמיה ה:טו)" ואף על דניאל שגדול ממנו סיפר...

But Nechemiah son of Chakaliah recorded all of Ezra's deeds; why wasn't the book named for him? Rabbi Yirmiyah bar Abba said: Because he took credit for himself, as in Nechemiah 5:19... Rav Yosef said: Because he degraded earlier ones, as in Nechemiah 5:15... And even of Daniel, who was greater, he spoke thus...

13. R' Dov Zakheim, Nechemiah, pg. 39

The fact that he mentions no intermediary – in fact throughout his memoir he never mentions having consulted any powerful ally or even assistant before deciding upon a policy or course of action – indicates that from the very start he was determined to receive all the credit for any actions he might take on behalf of his people. In this regard, he acted no differently than any other politician of any era. Yet the very fact that he did so in his memoir testifies to its authenticity; memoirs invariably serve to glorify their authors. Of course, it is for this very reason that the sages rebuked him.

14. Prof. Moshe Tzvi Segal, Encyclopedia Mikrait V pg. 820

אפשר שחיבורו נועד לשמש כתב-מגן נגד אויביו הרבים. ומכאן תפילתו הרגילה בחיבור זה שד' יזכור לו לטובה את מעשיו הטובים, ולאויביו יזכור לרעה את מעשיהם הרעים.

Perhaps his composition was meant to serve as a defense against his many enemies. This was the reason for his customary prayer in this composition, that Gd remember for the best his good needs, and remember for the worst for his enemies their bad deeds.

Nechemiah 1:1-3 The bad news

15. "My brother" Samuel II 1:26; Samuel II 20:9; Kings I 9:13